

1. CIEMNO (13) av

-e- (11), -ę- (2).

e oraz o jasne.

comp ciemni(e)j (2).

Sł stp (aneks), Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. Niejasno, niewidno, bez światła, mrocznie; *septuose Calep (8) : RejWiz 21v*; *ták iż była mgłą/ á bárzo ciemno [Et fuit nubes et obscuritas] BibRadz Ex 14/20; RejPos 338v*; *Będzie ciemno. [...]* *Tenebrae fiunt. Calag 182b*; *Więc miłe śieltrzyczki podźmy Choć ciemno/ wźzák drogę wiemy. MWilkHist G4; Calep 969b*; *Mária Mágdalená przyźlá rano/ gdy ielzcie było ciemno [cum adhuc tenebrae essent]/ do grobu WujNT Ioann 20/1*; *Obumbro – Cziemnoczinię, zaczmiwam. Calep 720a.*

2. Mętnie, zawile, tajemnie, niejasno, trudno; *obscure Mącz, Calep, Cn; adumbratim Cn (5) : Mącz 257b*; *Iż prorocy powieda o Chryštušie dáleko ciemniey á niżli [!] o kościele iego prorokowali SkarJedn 8*; *Ná inem stworzeniu nieruchomem y niemem/ ielst ślad y przeście po ktoem ciemniey znác tego co przyźzedł SkarŻyw A3; Calep 716a.*

a. *Podstępnie (1) : Przyźzedł kuściel ciemny (marg) To ielst ciemno y fkrycie. (-) LatHar 590.*

Synonimy: 2. *skrycie, tajemnie, zamotanie.*

Cf CIEMNIE